

Budapest, 1893. augusztus 17. – Budapest, 1981. július 15.

Az elemi iskola elvégzése után kifutó, majd asztalosinas volt. 1907-től nyomdásztanonc, később segédlevelet szerzett. A Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja 1907-től, 1911-ben lépett be a nyomdászok szakszervezetébe. 1913-tól a Világosság Nyomdában, majd 1914-től az Athenaeum Nyomdában, szakmájában dolgozott. A Tanácsköztársaság idején különböző pártlapok szerkesztője, a Magyarországi Szocialista Párt illetve a Szocialista-Kommunista Munkások Magyarországi Pártja titkárságának munkatársa. A proletárdiktatúra bukása után Bécsbe emigrált, hazatérése után, 1922-től a Szakszervezeti Tanács titkárságán a szociáldemokrata ifjúsági mozgalom egyik vezetője, a Munkás Rádió Klub alapító titkára. A budapesti törvényhatósági bizottság tagja, az MSZDP illetve az SZDP országgyűlési képviselőjelöltje az 1931., 1935., 1939. évi országgyűlési, az 1945. évi nemzetgyűlési és az 1947. évi országgyűlési választásokon. 1945-től 1949-ig az Iparügyi Minisztérium miniszteri osztályfőnöke, majd államtitkára. 1948-ban az OMB elnöke, majd az Állami Vállalati Központ Nyugdíjpénztára önkormányzatának elnöke 1949-1950-ben. 1945-ben és 1948-1949-ben a fővárosi törvényhatósági bizottság, 1950-ben a fővárosi képviseleti bizottság tagja volt. 1950. július 10-én az ÁVH letartóztatta, az ún. jobboldali szociáldemokraták ellen indított koncepció eljárás során, a Kálmán József és társai perében koholt vádak alapján 1950. szeptember 13-án első és egy héttel később másodfokon is 15 év börtönre ítélték. 1956. március 29-én szabadult, 1957. augusztusban rehabilitálták, felvették az MSZMP tagjai közé.